

Teremtés vagy evolúció?

Kozmikus véletlen vagy egy Alkotó terve? Világrengető Átjárás vagy hatalmi szék? Az elemek esetleges fordulatának eredménye vagy a szeretet műve? Utalás Istenre vagy a káosz megnyilatkozása? A javóba vetett remények vagy a márt uralás bizonytalanság?

Volt idő, amikor a fenti kérdésekre adott válaszok nem voltak számomra egyértelműek. Adventistaként nőttem fel. Ennek ellenére sosem értettem világosan a teremtés jelentőségét, noha azt hittem, hogy tisztában vagyok vele. Tanulmányoztam az egyház alapvető hitelveit, és azt hittem, tudom mit jelent, hogy Isten mindenképpen teremtője. Átgépelem, hogy mázses első könyvében hiteles dokumentációt találok a teremtésnek, miszerint az Ás hat szék szerinti nap alatt alkotta a mennyet és a Földet, majd a hetedik napon megpihent.

Mindezt adottnak gépelem, nem is gondolva arra, hogy egy nap Án magam előtt is be kell bizonyítanom, hogy tényleg hiszek a hatodik adventista hitelvben. Felfedezésem - és vele együtt a kézdelmem - a főiskola mázodik évfolyamáig vártott magáira.

Á

A dőbenet

Biológia szakosként sok természettudományos Árt hallgattam, amelyek folyamatosan Isten keze művéről tettek bizonyítást a természetben. Ágy, amikor feliratkoztam a teremtés és az evolúciós vitáit tárgyaló filozófiai biológia kurzusra, azt hittem, hogy kénnnyű dolgom lesz. Mindaddig Ágy gépelem, hogy aki az evolúciós ostoba eszmájában hisz, az csak makacs, műveletlen ember lehet. A kurzus első néhány hetében azonban e beképzelt meggyőződés lassan semmivé lett.

Ahogy belemerültem a teremtés ellenében hozott és a mellette széles körben elterjedt nézetekbe, rá kellett jönnöm, hogy az evolúciós eszmájé sem kizárólag elfogult elképzésekre épül - egyes tudományos bizonyítékok alátámasztották állításait. És noha a teremtés elmélete mellett is szék tudományos bizonyítékok, sok kérdésre nem volt válasz. A hitem próbáira kerélt és én megijedtem. Életemben először megkérdőjeleztem a hitemet, és magam sem tudtam, hogy hogyan kezeljem kétségeimet.

A tanárom szerencsére arra báztattott, hogy ne adjam fel olyan egykényen a hitemet, és

azt tanácsolta, hogy tanulmányozzam és keressem meg magamnak az igazságot. Ágy hát eldöntöttem, hogy imával és nyitott elmével utajajrok a kórdásnak és mindkét elméletnek tisztességteljes adok.

Sokan talán

rossz néven veszik tőlem, hogy egy kalap alá vettem a tudományt és a teológiát. Én azonban hiszem, hogy helyes kórdásfelvetésekkel és a Szentlélek kódszótáseire ágyelve, a tudomány és a Szent-rás egyérttes tanulmányozása a teremtés jobb megismerésére vezethet.

A Szentlélekre hagyatkozva, feltereztem magam a Bibliával, és mindkét elméletet tárogatás cikkekkel és kényvekkel, majd egy kiskanállal nekiálltam a tények, elméletek és kórdások káshegyének. Végül egy meghatározó kényvetkezésre jutottam: Mindkét oldalon vannak bizonyítékok és házagok, és mindkét elmélet elfogadásához hit kell.

Döntés előtt

Az azonban, hogy mindkét felvetés elfogadásához hit kell, még nem jelenti azt, hogy mindkettő egyaránt elfogadható. Sokkal mályebb kórdásról van itt szó. Noha mindkét elmélet befogadása hitre épül, mindkettőnek egyénilag kell eldöntenie, hogy mibe helyezi hitét. Az ember vagy a tudás sok által felajánlott tényekbe helyezi a bizalmát, vagy Isten teremtő Szavába. Végredményben, a vita feltételezésre szűkül le, és e tőren a teremtőshők előnyben lehetnek. A teremtésről ugyanis maga a Teremtő számol be a Bibliában.

Az észszérvetségi

práfáták mindenütt Isten teremtő kezére utalnak. Éssai is az alkotás árrál beszól, "Ézaki az eget kifeszette, és alapot vetett a földnek" (Éssa 51:13). Jeremiás megerősíti, " hogy Isten Ézereje alkotta a földet" (Jer 10:12). Malkiás is kijelen "Ézegy Isten teremtett bennünk!" (Mal 2:10). Isten Szavába vetett hit által látjuk meg jelenlétét a teremtésben is. Éss ez messze meghaladja a tudományos módszer korlátait.

A tanulmányaim

során tapasztalt sok házdelem ellenére - vagy éppen pont e tanulmányozásnak kényshéhetően - megértettem, hogy Isten mindenek Teremtője. Ebből a hitelvből aztán sok más hitelv is kirajzolódik, mint ahogy sok tanulság magjárál az Alkotórál is.

Á

Három Átmutatás

1. A Teremtés visszatérő krónika Isten jellemét.

A Teremtés bepillantást ad Isten szeretetébe, és dicsőségének kinyilatkoztatása. Isten szeretetből teremtett bennünket, annak ellenére, hogy tudta, megváltási tervre is szükség lesz. Az Teremtésben Isten szeretete nyilvánult meg; azonban Isten a bűnös megromlott nem megmentésért hozott ajánlatka. Ő maga is tártad bizonyosságot tesz isteni gyengédségének és egyértékesének vágatlan molyosságáról" (Bizonyosságtételek a gyülekezeteknek, 5. k., 739. o.). Isten teremtő hatalma által a leletet kaptunk, hogy mások felé megújítják Isten szeretetét.

2. A Teremtés megalapozza a szombat lányegét, és

ezzel kázzvetve megerősíti Isten tártványának szentségét. Az Ön szombatimat megszenteljétek, hogy legyenek jegyül Önön kázztem és tikázztetek, hogy megtudjátok, hogy Ön vagyok az Ásr, a ti Istenetek" (Ez 20:20). A szombat Isten felsőbbségére és uralmára emlékeztető ünnep. Megtartásával a föld minden lakója hálisan elismeri, hogy Isten a Teremtője és a jogos Uralkodója" (Patriarkák és próféták, 48. o.).

3. A Teremtés adja meg Őnortékelésünk alapját,

és ruház fel felelősséggel a testünk, mint Isten temploma iránt. Isten káppre és hasonlatosságára teremtettünk; egyedülálló helyet foglalunk el a világmindenségben. Fontosak vagyunk Istennek, az Ő kezének művei - tisztelettel kell ezért viszonyulnunk saját magunkhoz és minduntalan teremtőnk hasonlatosságára igyekezni. Ellen G. White szerint Isten eredeti szándéka az volt az emberrel, hogy az Teremtésnek koronájaként az Ő gondolatait fejezze ki és dicsőségének kinyilatkoztatása legyen" (Bizonyosságtételek a gyülekezeteknek, 8. k., 264. o.).

Röges-rögen meghoztak egy

dántást. Egy hatalmas király a leletet hozott létre. Teremtő erejét hirdeti a világgossáig a nappalnak, és a földnek beszélti nagyságát. A szívárvány sokszűnűségét a vizekbe helyezte és jellemét a föld vészására festette. Semmiből magasságos hegyeket alkotott. Parancsolás szavára gyapjas felhők születtek, delfinek szelték a tenger habjait, majmok népesítették be az erdők lombjait, az ember pedig az Istennel járta.

A bűn rombolás

hatása ellenére a tártkeny liliom még mindig Istenről tesz bizonyosságot. Mindenütt és mindennap felfedezhetjük - szeretete, hatalma és jelenléte ott van a Teremtésben.

Bázske vagyok

rá, hogy Istenem teremtő és mindenható tervező. Olyan Isten, aki ká-váncsivá teremtette teremtményeit és szabadokká, hogy az igazságot kutassák. Hiszem, hogy egy csodás Istent szolgállok, aki azmindeneket szappá és csodásáj alkotott."

Â

Grace Young

Â